

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 lutego 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. T. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 lutego 2016 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIII U 822/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 lutego 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. T. (T.) prawa

do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku

z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 - letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresu jego zatrudnienia od dnia 1 września 1971r. do dnia 31 grudnia 1998r. z uwagi na brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze z powołaniem się, pod którą pozycją w/w rozporządzenia figurują zajmowane przez ubezpieczonego w tym czasie stanowiska.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) (...) na stanowisku ubojowca i peklowacza.

Na rozprawie w dniu 12 stycznia 2017r. pełnomocnik ubezpieczonego złożył wniosek o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości uzasadniając to koniecznością stawiennictwa na kilku rozprawach i przygotowaniem pism procesowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. T. urodził się w dniu (...) Na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 2 lutego 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 1 września 1971r. do dnia 16 grudnia 1999r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w B..

Ze świadectwa pracy z dnia 16 grudnia 1999r. wynikają następujące stanowiska ubezpieczonego: uczeń, ubojowiec – pomocnik, ubojowiec, wędliniarz, ubojowiec, wędliniarz, ubojowiec, peklowacz, wędliniarz, wędliniarz – brygadzista.

W świadectwie tym zawarto również adnotację, iż ubezpieczony:

- korzystał z urlopu bezpłatnego w dniach: 31 grudnia 1980r., 24 stycznia 1981r., od 6 do 18 kwietnia 1981r., 14 listopada 1981r., 1 września 1982r., 27 listopada 1982r., 14 grudnia 1982r., 24 grudnia 1982r., 26 marca 1983r., 24 września 1983r., 31 października 1983r., 10 grudnia 1983r., 31 marca 1984r., 5 czerwca 1984r., 27 października 1984r., 28 sierpnia 1993r., 21 stycznia 1994r., 22 kwietnia 1994r., 30 kwietnia 1994r., 28 maja 1994r., 24 czerwca 1994r., 1 lipca 1994r., 27 maja 1995r. i 10 listopada 1995r.,

- służbę wojskową odbywał w okresie od dnia 23 kwietnia 1976r. do dnia 9 lutego 1978r.,

- pracę w warunkach szczególnych wykonywał w okresach: od dnia 1 sierpnia 1974r. do dnia 22 kwietnia 1976r., od dnia 9 marca 1978r. do dnia 31 sierpnia 1983r., od dnia 1 marca 1984r. do dnia 31 marca 1984r., od dnia 17 maja 1984r. do dnia 20 lutego 1985r.

na stanowisku ubojowca, od dnia 21 lutego 1985r. do dnia 31 grudnia 1992r. na stanowisku peklowacza,

- korzystał ze zwolnień lekarskich: od dnia 30 marca 1993r. do dnia 30 kwietnia 1993r., od dnia 16 czerwca 1997r. do dnia 7 lipca 1997r., od dnia 31 lipca 1997r. do dnia 13 września 1997r., od dnia 9 kwietnia 1999r. do dnia 23 kwietnia 1999r.

Ubezpieczony od dnia 1 września 1971r. i przez następne dwa lata uczęszczał do (...) Szkoły Zawodowej gastronomicznej w T.. W tym czasie odbywał praktyki w Przedsiębiorstwie, między innymi na uboju zwierząt, na podstawie zawartej w dniu 1 września 1971r. umowy o naukę zawodu. Z treści tej umowy, której kserokopię ubezpieczony przedłożył do akt wynika, iż Przedsiębiorstwo zobowiązało się do szkolenia ubezpieczonego w zawodzie rzeźniczo – masarskim w okresie od dnia 1 września 1971r. do dnia 30 czerwca 1973r.

oraz, iż nauka zawodu młodocianego miała trwać 2 lata i odbywała się na podstawie programu obowiązującego w resorcie przemysłu mięsnego. Ubezpieczony przedłożył również kserokopię sporządzonego przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w B. Zakłady (...) w T. zaświadczenia z dnia 29 maja 1973r. o zdaniu egzaminu praktycznego, w którym potwierdzono odbywanie przez ubezpieczonego nauki zawodu w okresie od dnia 1 września 1971r. do dnia 29 maja 1973r. i zdanie egzaminu praktycznego z wynikiem dobrym, a także pismo – zaszeregowanie z dnia 1 września 1973r., w którym zawarto zapis, iż po ukończeniu 2 – letniej (...) Szkoły Zawodowej oraz praktycznej nauki zawodu o specjalności przetwórstwo mięsne, jak również złożeniu egzaminu przed Zakładową Komisją Kwalifikacyjną z wynikiem pozytywnym, ubezpieczony z dniem 1 września 1973r. został zakwalifikowany do pracy na stanowisku ubojowca pomocnika.

W skład Przedsiębiorstwa wchodziły trzy duże Zakłady: jeden w Z., drugi w T. i trzeci w B., w których łącznie było zatrudnionych kilkaset osób. Po ukończeniu Szkoły Zawodowej ubezpieczony został przyjęty z dniem 1 września 1973r. do pracy w Zakładach (...) w Z. na dziale uboju, gdzie pracował jako ubojowiec. W Z. ubezpieczony wykonywał pracę aż do czasu pójścia do wojska w dniu 23 kwietnia 1976r., a następnie po zakończeniu w dniu 9 lutego 1978r. służby wojskowej w dniu 9 marca 1978r. wrócił do pracy w Przedsiębiorstwie, ale już do Zakładów (...) w B., gdzie dalej pracował, tak jak poprzednio, na stanowisku ubojowca.

Zakłady w B. składały się z kilku budynków. W jednym z takich budynków znajdowała się ubojnia trzody chlewnej, w drugim ubojnia bydła, w trzecim trybownia, dalej przetwórnia i garmażerka. Ubezpieczony pracował na ubojni wieprzowej i do jego obowiązków należało: parzenie, ubijanie zwierząt, skórowanie, czyszczenie na taśmie, prucie, wyciąganie ośrodków, piłowanie, czasami zajmował się strzelaniem, gdy był do tego przeszkolony. Czasami był oddelegowany do pracy w drugiej ubojni - bydła. Prace jako ubojowiec ubezpieczony wykonywał do dnia 20 lutego 1985r. (z przerwą od dnia 1 września 1983r. do lutego 1984r. i od dnia 1 kwietnia 1984r. do dnia 16 maja 1984r.), a potem został skierowany do pracy w peklowni. Peklownia znajdowała się w piwnicy innego budynku – w chłodni. Nad peklownią (piwnicą) znajdowały się magazyny i rozbiory mięsa. Była to trybownia A – wieprzowa i B. W peklowni pracowało około 6 osób i byli to inni pracownicy niż pracownicy trybowni. Praca w peklowni wyglądała w ten sposób, że specjalnym zsysem z powierzchni, gdzie odbywał się rozbiór mięsa, to mięso było zrzućane do mieszalki w peklowni. Do tej mieszalki następnie dodawano mieszanek peklującą. Był to gotowy produkt składający się z soli i azotynu soli. Następnie mieszankę się przewracało i mięso odkładało się do pojemników na określony czas, najczęściej na dwa dni. Jak mięso tak przygotowane było gotowe, to przyjeżdżał windą pracownik przetwórnii wędlin i zabierał to mięso w pojemnikach na przetwórnię. W peklowni była bardzo duża wilgotność, zasolenie i niska temperatura, która nie przekraczała 2 st.C. Pracę taką (w ubojni i peklowni) ubezpieczony wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W peklowni ubezpieczony pracował do końca grudnia 1992r., a następnie od dnia 1 stycznia 1993r. aż do ustania zatrudnienia w Przedsiębiorstwie pracował na przetwórnii wędlin.

Razem z ubezpieczonym pracowali w Przedsiębiorstwie (...), S. K., A. Ł., M. D., S. B., B. M., H. S., J. M. i W. Z..

Przed Sądem Okręgowym w Gliwicach toczyło się postępowanie dotyczące świadka S. K. o prawo do emerytury wcześniejszej. Prawomocnym wyrokiem z dnia 18 lipca 2008r. w sprawie o sygn. akt VIII U 2287/06 Sąd przyznał S. K. prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych od dnia 3 grudnia 2006r., po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia tegoż świadka w Przedsiębiorstwie jako ubojowca przy uboju trzody chlewnej i bydła: od dnia 7 stycznia 1972r. do dnia 18 kwietnia 1972r. oraz od dnia 1 czerwca 1972r. do dnia 30 czerwca 1998r.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt XI U 1868/11 Sąd Okręgowy w Katowicach przyznał świadkowi B. M. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 1 maja 2011r. po wcześniejszym zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia tegoż świadka w Przedsiębiorstwie od dnia 1 marca 1970r. do dnia 26 października 1970r. oraz od dnia 13 listopada 1972r. do dnia 30 września 1998r. na stanowisku ubojowca.

Brak jest akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o., która została zlikwidowana. Akta osobowe byłych pracowników tej Spółki nie zostały przekazane do żadnego archiwum i nie wiadomo, gdzie się znajdują (zostały porzucone).

Z pisma procesowego organu rentowego z dnia 12 września 2016r. wynika, iż przy zaliczeniu spornych okresów zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 1 sierpnia 1974r. do dnia 22 kwietnia 1976r., od dnia 9 marca 1978r. do dnia 31 marca 1984r., od dnia 17 maja 1984r. do dnia 20 lutego 1985r. oraz od dnia 21 lutego 1985r. do dnia 31 grudnia 1992r., po wyłączeniu z tych okresów urlopów bezpłatnych, hipotetyczny okres pracy w warunkach szczególnych wynosi 15 lat, 10 miesięcy i 12 dni.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt emerytalno - rentowych świadka S. K. i B. M., akt

tut. Sądu o sygn. VIII U 2287/06, zaświadczeń złożonych przez ubezpieczonego z dnia 1 września 1973r. i z dnia 29 maja 1973r., zeznań świadków Z. D., S. K., A. Ł., M. D., S. B., B. M., H. S., J. M., W. Z., a także zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozpraw z dnia: 28.07.2016r. czas 00:22:04 – 01:33:59; 07.11.2016r. czas 00:08:35 – 01:24:23; 12.01.2017r, czas 00: 07:12 – 00:55:29).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Korespondowały one z zeznaniami ubezpieczonego oraz z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) i stąd posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez niego wówczas pracy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego J. T. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) oraz w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywiście powierzonej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26.06.2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. posiada wymagany 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych, a konkretnie czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy spornych okresów jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. na stanowisku ubojowca i peklowacza.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na stanowcze przyjęcie, iż ubezpieczony podczas spornego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych:

- od dnia 1 września 1973r. do dnia 31 sierpnia 1983r., od dnia 1 marca 1984r. do dnia 31 marca 1984r., od dnia 17 maja 1984r. do dnia 20 lutego 1985r. oraz od dnia 21 lutego 1985r. do dnia 31 grudnia 1992r. (po wyłączeniu następnie z tych okresów urlopów bezpłatnych) wymienioną w wykazie A dziale X poz.8 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., to jest „ prace wykonywane bezpośrednio przy uboju zwierząt”.

Z materiału dowodowego w sprawie wynika jednoznacznie, iż ubezpieczony pracę w Przedsiębiorstwie faktycznie rozpoczął już w dniu 1 września 1973r., gdy w tym roku skończył naukę w 2 – letniej (...) Szkole Zawodowej i podjął pracę jako ubojowiec. Za takim przyjęciem przemawia przedłożona przez ubezpieczonego dokumentacja w postaci umowy o naukę zawodu z dnia 1 września 1971r., zaświadczenia z dnia 29 maja 1973r. o zdaniu egzaminu praktycznego, pisma – zaszeregowania z dnia 1 września 1973r., a także zeznania świadków, w szczególności J. M. i S. B. oraz zeznania ubezpieczonego.

Jako ubojowiec ubezpieczony pracował do dnia 20 lutego 1985r. (z w/w przerwami) zajmując się parzeniem, ubijaniem zwierząt, skórowaniem, czyszczeniem na taśmie, pruciem, wyciąganiem ośrodków, piłowaniem. Następnie wykonywał pracę jako peklowacz od dnia 20 lutego 1985r. do dnia 31 grudnia 1992r. Pracował w tym czasie w peklarni, która znajdowała się w piwnicy budynku. Była tam wilgoć, niska temperatura i zasolenie.

Sąd zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okres pracy ubezpieczonego na stanowisku peklowacza posiłkując się wykazem resortowym, tj. zarządzeniem Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze (Dz.Urz. MRiRW z 1988 r. Nr 2, poz. 4). W zarządzeniu tym w dziale X (w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywcym), poz. 8 – „ prace wykonywane bezpośrednio przy uboju zwierząt ”(peklowaniu) wymieniono następujące stanowiska pracy: ubojowiec (pkt 1), parzacz (pkt 2), jeliciarz (pkt 3), gruczolarz (pkt 4), **peklowacz** i wykrawacz mięsa w wykrawalni przy peklowni w piwnicy (pkt 5).

W wyroku z dnia 25 lutego 2010r. w sprawie sygn. akt II UK 218/09 Sąd Najwyższy wskazał, że określone w art. 93 ust.2 Konstytucji akty prawne, niebędące obecnie źródłem prawa - w tym zarządzenia ministrów, nie mogą być samodzielną podstawą prawną indywidualnych decyzji, jednakże akt prawny, mający swoje umocowanie w ustawie i rozporządzeniu Rady Ministrów, a ponadto nieodnoszący się do praw podmiotowych obywateli, który jest w istocie jedynie wykazem prac wykonywanych w szczególnych warunkach, nadal obowiązuje. Określone w nim skutki prawne wykonywania takich prac nie są bowiem wskazywane przez to zarządzenie, lecz stanowi o nich ustawa i utrzymane jej przepisami w mocy rozporządzenie Rady Ministrów. Wykazy resortowe mają charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający. Taki wykaz resortowy ułatwia identyfikację określonego stanowiska pracy jako stanowiska pracy w szczególnych warunkach - w szczególności, jeśli w wykazie stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia nie wymienia się konkretnych stanowisk, lecz operuje się pojęciem ogólnym (taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, gdy w wykazie A dziale X pod pozycją 8 podano ogólnie „ prace bezpośrednio przy uboju zwierząt ” nie określając konkretnych stanowisk pracy). Innymi słowy, zarządzenia resortowe mogą mieć znaczenie jedynie w sferze dowodowej. Z faktu, że właściwy minister, kierownik urzędu centralnego czy centralny związek spółdzielczy w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalił w podległych i nadzorowanych zakładach pracy, że dane stanowisko pracy jest stanowiskiem pracy w szczególnych warunkach, może płynąć domniemanie faktyczne, że praca na tym stanowisku w istocie wykonywana była w takich warunkach i odwrotnie, brak konkretnego stanowiska

pracy w takim wykazie może - w kontekście całokształtu ustaleń faktycznych - stanowić negatywną przesłankę dowodową.

Zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych podlega także okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej od dnia 23 kwietnia 1976r. do dnia 9 lutego 1978r. przypadającej na okres jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie.

Należy zwrócić uwagę, iż odbywanie zasadniczej służby wojskowej regulowane było przez ustawę z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 827).

Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 tej ustawy obowiązującego w okresie od dnia 29 listopada 1967r. do dnia 31 grudnia 1974r. (w brzmieniu pierwotnym) i po zmianie od dnia 1 stycznia 1975r. (w brzmieniu do dnia 5 sierpnia 1979r.) – a zatem w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej przez odwołującego – okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

Na podstawie art. 108 ust. 4 w/w ustawy wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Rozporządzenie to obowiązywało do dnia 31 sierpnia 1979r. Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Treść powyższych przepisów wskazuje, że skoro czas odbywania służby wojskowej w warunkach określonych w tych przepisach, wlicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, w tym w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, to okres ten należy zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Do odbywania zasadniczej służby wojskowej należy bowiem stosować przepisy w brzmieniu obowiązującym w okresie jej odbywania.

Takie stanowisko potwierdza Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 9 marca 2010r. I UK 333/09 (LEX 585739) oraz w wyroku z dnia 25 lutego 2010 r. II UK 219/09 (LEX nr 590248), a także uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 16 października 2013r. sygn.II UZP 6/13 (OSNP 2014/3/42). Przychylił się do tego stanowiska Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 2 kwietnia 2015r., III AUa 2325/14, zaś Sąd orzekający prezentowane stanowisko w pełni podziela.

Ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie, gdzie wykonywał pracę w warunkach szczególnych bezpośrednio przed pójściem do wojska i po powrocie z wojska. Po zwolnieniu w dniu 9 lutego 1978r. ze służby wojskowej ubezpieczony w ciągu 30 dni, bo z dniem 9 marca 1978r. powrócił do pracy u tego samego pracodawcy. W takiej sytuacji okres tej służby podlega zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych.

Ustalając powyższe w zakresie rzeczywiście wykonywanej przez ubezpieczonego pracy Sąd oparł się na zeznaniach słuchanych w sprawie świadków i zeznaniach ubezpieczonego, które zasadniczo korelowały z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym także świadectwem pracy z dnia 16 grudnia 1999r.

Po zaliczeniu okresów spornych do pracy w warunkach szczególnych ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. dysponuje wymaganym 15 – letnim okresem takiej pracy i tym samym spełnia wszystkie konieczne warunki prawa do dochodzonego świadczenia.

Zaliczając sporne okresy zatrudnienia ubezpieczonego do pracy w warunkach szczególnych Sąd miał na uwadze także fakt, iż okresy takiej pracy – na stanowisku ubojowca zostały uwzględnione do pracy w warunkach szczególnych świadkom S. K. i B. M., którym z tego tytułu zostało przyznane prawo do emerytury wcześniejszej.

Mając powyższe na uwadze, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 1 lutego 2016r., czyli od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. i art.99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) zasądził koszty w wysokości jednokrotnej stawki minimalnej uznając, iż brak jest podstaw do przyznania kosztów w wyższej wysokości, jak o to wnioskował pełnomocnik ubezpieczonego, gdy sprawa nie jest skomplikowana tak pod względem faktycznym jak i prawnym, charakter sprawy jak i przeprowadzone w niej postępowanie dowodowe jest typowe przy tego rodzaju sprawach.

(-) SSR del. Renata Stańczak